

inden Statsbanerne greb til at indgaa Lejemaal om disse Vogne, saa Godset kunde blive flyttet. Der var adskillige Afsendere, der henvendte sig i Frihavnen og forlangte deres Gods ekspederet og erklærede sig villige til at betale den Merudgift, det vilde volde at leje Vogne; men det var umuligt at faa Vognene frem. Saadanne Forhold bør ikke finde Sted. Den Administration, der har med Jernbanen at gøre, bør sørge for, saa vidt det overhovedet er gør ligt, at skaffe Vogne, saa Godset kan blive transporteret, og jeg vil henstille til den højtærede Trafikminister, at han sørger for, at Jernbaneadministrationen i saadanne Tilfælde handler mere forretningsmæssigt, end Tilfældet hidtil har været.

Ministeren for offentlige Arbejder (*Thomas Larsen*): Jeg vil til det ærede Medlem fra Storeheddinge (*J. Andersen*) gøre den Bemærkning, at det Forhold, han sigtede til, netop blev ordnet saa hurtigt, det lod sig gøre, dels derved, at vi skaffede de Vogne hjem, vi havde staaende i Udlandet, dels ved, at vi lejede Vogne i Udlandet. Naar der gik nogle Dage, hænger det sammen med, at man forlangte en Pris, som Ministeriet maatte finde alt for urimelig høj, og det lykkedes ogsaa at komme betydeligt ned med Prisen, hvorved Ministeriet indvandt en meget betydelig Sum.

Naar det ærede Medlem fra Næstved (*Andreasen*) udtalte, at vi maatte tage Sigte paa, hvad der baader Samfundets Tarv, er jeg deri ganske enig med det ærede Medlem, og denne Betragtning deler ogsaa min højtærede Kollega Landbrugsministeren fuldt ud. Det siger sig selv, at vi, der begge to ere Landboere og ere kendte med Landboerinteresser, ville gøre alt muligt for at imødekomme Landbrugets Ønsker og Krav om saa gode Transportforhold som muligt for Kødeksporten. Men der kan som sagt fremkomme ganske ekstraordinære Forhold, saaledes som det er sket i denne Vinter, og i saadanne Tilfælde kan det være vanskeligt at bøde paa de Mangler, der vise sig, og imødekomme alle Krav.

Med Hensyn til Godsmateriellet i Almindelighed vil jeg, inden vi slutte denne Forhandling, gøre opmærksom paa, at det ikke er saaledes, at Anskaffelsen af Godsmateriel staar stille. Der har tværtimod været store Bevillinger optagne paa Finanslovene hvert Aar til Anskaffelse af Godsmateriel. Jeg skal saaledes nævne, at der i 1906—07 blev anskaffet 364 Vogne, i

1907—08 500, i 1908—09 352, i 1909—10 600, i 1910—11 79, og i 1911—12 465 Vogne, af hvilke ca. Halvdelen er under Bygning; for Aaret 1912—13 er der bevilget 180 Vogne, hvoraf de 150 ville blive udbudte i den nærmeste Fremtid. Det vil sige, at der tilsammen i de Aar er fremskaffet en Vognpark paa 2,540 Vogne. Det vil altsaa ses, at hvad det almindelige Godsmateriel angaar, staa vi ikke stille. Der er tværtimod en endogsaa udmærket Fremgang, hvad Anskaffelsen af Godsmateriel angaar. Hvorvidt det vil være nødvendigt i den allernærmeste Fremtid at styrke Vognparken endnu mere, skal jeg lade staa hen. Det er muligt, at det vil vise sig, at man maa tage Sigte derpaa.

Hvad Kødvogne og Kølevogne angaa, hersker der, som allerede udtalt, ganske særlige Forhold, men de Forhold ville som sagt ogsaa blive Genstand for fortsat Overvejelse mellem min ærede Kollega Landbrugsministeren og mig, og jeg har det Haab, at der igennem de kommende Forhandlinger maa naas et Resultat, der kan bøde paa de værste Mangler i saa Henseende.

Landbrugsministeren (*Anders Nielsen*): Jeg vil gerne gøre et Par korte Bemærkninger. Den første skal være den, at jeg føler mig ikke overbevist om, at der har foreligget nogen tvingende Nødvendighed for at fremsætte denne Forespørgsel her i Folketinget i Øjeblikket, da der føres Forhandlinger om disse Forhold mellem de respektive Ministerier paa Foranledning af de samvirkende danske Andelsslagterier. Jeg skal saaledes oplyse for det høje Ting, at Ministeriet for offentlige Arbejder under 7. Maj fremsendte til Landbrugsministeriet i Afskrift en Skrivelse fra Slagterierne bilagt med en Udtalelse fra Generaldirektoratet for Statsbanerne, denne sidste var dateret den 2. Maj. Disse Aktstykker gik altsaa den 7. Maj fra Ministeriet for offentlige Arbejder til Landbrugsministeriet, og dette lod dem den 9. Maj gaa videre til de samvirkende danske Andelsslagterier med den Forespørgsel, som der var Anledning til. Den 23. Maj fik vi Svar tilbage fra Andelsslagterierne. Jeg beder lagt Mærke til, at Skrivelsen gaar fra Landbrugsministeriet til Andelsslagterierne den 9. Maj, men at vi først faa Svar den 23. Maj. Det er jo ikke overmaade mange Dage siden. Den ærede Ordfører for Forespørgerne (*Andreasen*) siger, at han maa rejse denne Sag nu, og at han ikke har kunnet rejse